

Buông bỏ sinh tử mới có thể đắc đạo

Tuy hãn là người đã xuất gia, đã nhập không môn, nhưng trong tâm vẫn quyến luyến thế giới bên ngoài.

Trước đây, ở vùng Ấn Độ có một người đàn ông chỉ vì nóng giận tức thời, chán ghét thế nhân, bèn xuất gia tu hành, quy y Phật giáo. Thế nhưng, tuy hãn là người đã xuất gia, đã nhập không môn, nhưng trong tâm vẫn quyến luyến thế giới bên ngoài, bị ràng buộc bởi ái dục.

Hãn thường dùng dầu thơm để mát xa cơ thể, dùng nước nóng để tắm gội, luôn chú ý đến sự mịn màng và mùi hương của làn da cơ thể, rất chú trọng về ăn uống và đồ dùng cá nhân, một tâm hồn hoàn toàn bị mê mờ bởi vật chất, giống như một cái dây vô hình cuốn chặt quanh thân thể, một khắc cũng không thể tự tại.

Mặc dù trên hình thức hãn đã là người xuất gia, thụ giới (chịu giới luật), nhưng xét trên phương diện hành vi và cảnh giới, hãn vẫn là một người phàm tục, chưa đạt tiêu chuẩn của một người xuất gia, cách Thánh Đạo vẫn còn rất xa.

Lúc bấy giờ, tại vùng đất Maroc có một Tôn Giả Ưu Ba Cấp Đa, là một vị hòa thượng chí khí cao thượng, danh tiếng gần xa, vì lòng ngưỡng mộ về danh tiếng của vị hòa thượng này, hãn đã đến vấn an Ngài.

Hòa thượng thấy hãn bèn hỏi: “Người vượt đường xá xa xôi đến đây có chuyện gì chăng?”

“Tôi đến đây với lòng thành kính ngưỡng mộ Ngài, tôi muốn nghe Tôn Giả từ bi khai thị cho tôi về Phật Pháp yếu chỉ”

Sau khi hòa thượng quan sát căn cơ của hãn, biết rằng hãn vẫn chịu sự ràng buộc bởi cái Tình, vẫn chưa thể giải thoát, bèn hỏi: “Vậy người có thể hoàn toàn nghe theo lời của ta, làm theo sự giáo huấn của ta và chiếu theo lời ta muốn mà làm không?”

“Tôi nhất định có thể, mọi thứ sẽ làm theo sự chỉ dẫn của Ngài”

“Nhà người nếu đã khởi tín tâm, vậy trước tiên ta sẽ dạy người thần thông, sau đó sẽ giảng Pháp cho người”. Hòa thượng nói.

“Học thần thông trước tiên, như vậy thật tốt quá”

Sau đó, vị hòa thượng đưa hãn vào núi, dạy hãn học cách thiền định, yêu cầu hãn phải tuyệt đối tuân theo mọi sự chỉ dẫn. Hòa thượng đã dùng thần thông, hóa một cái cây lớn và nói: “Người hãy trèo lên cái cây lớn này”, sau đó, hãn đã trèo lên cái cây theo lời chỉ dẫn của hòa thượng, nhưng từ trên cây nhìn xuống dưới, hãn thấy một cái hố sâu rộng vô tỉ.

Lúc này hòa thượng lại nói: “Người hãy buông hai chân ra”, hăn ta nghe theo lời của hòa thượng buông hai chân, tiếp đó hòa thượng lại yêu cầu hăn buông một tay ra, hăn cũng buông một tay theo yêu cầu, khi khi hòa thượng bảo hăn buông tay còn lại, hăn cảm thấy vô cùng sợ hãi, bèn nói: “Nếu tôi mà buông tay còn lại, tôi sẽ bị rơi xuống cái hố mà chết.”

“Người đã hứa với ta, mọi việc đều làm theo sự chỉ giáo của ta, làm sao người lại hối hận rồi?” – Hòa thượng nói. Hăn không còn cách nào khác, đành phải hạ quyết tâm, không nghĩ ngợi gì thêm, cuối cùng hăn buông tay còn lại, sau đó rơi xuống cái hố, cái hố vừa sâu vừa tối.

Lúc đó, hăn sợ đến mức hồn bay phách lạc, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa khắp người, mở mắt ra nhìn, thấy cây và cái hố đều biến mất, sau đó, Hòa thượng bắt đầu giảng Pháp cho hăn: “Bây giờ ta muốn hỏi nhà người, giây phút người buông bàn tay còn lại sau đó rơi xuống cái hố, người còn cảm thấy thế gian này có gì đáng để yêu không?”

“Tôn giả, đứng giữa ranh giới sinh tử, tất cả mọi thứ không còn gì đáng để yêu”

“Đúng vậy, hết thảy mọi thứ trên thế gian đều chỉ là hư vô, một khi sắc đẹp tiêu tan thì tình yêu cũng vỡ mộng, nếu người có thể nhìn thấu thân thể vô thường này, sự trói buộc của tình yêu sẽ được giải tỏa. Yêu là căn nguyên của rắc rối sinh tử, hãy thận trọng tránh xa, tinh tấn tu hành, đừng để mất đi bản tính, đi trên con đường Chính Đạo”

Lúc đó hăn đột nhiên tỉnh ngộ, từ đó trở đi luôn suy nghĩ cẩn thận mọi hành vi và tư tưởng, kiên trì tinh tấn tu hành, cuối cùng đắc quả vị La Hán.

Nguồn: Secretchina

Chân Nhiên biên dịch